

FRANCIJA NASPROTUJE POVRATKU HABSBURZANOV

KER HABICHTOV ULTIMATUM, KI GA JE POSLAL DOLLFUSSU, NI BIL RESEN, JE V AVSTRIJI SEDAJ MIR

Avstrijska vlada ima še vedno na meji precej vojaštva. — Razmerje med Hitlerjem in Habichtom se je ohladilo. — Socijalisti se pod nobenim pogojem ne bodo pridružili nazijcem. — Karla Seitz so odvedli z Dunaja. — Nadvojvoda Oton ne sme zasesti avstrijskega prestola.

PARIZ, Francija, 2. marca. — Francoski zunanji minister Louis Barthou je danes povedal zborničnemu odboru za zunanje zadeve, da Francija pod nobenim pogojem ne bo dopustila, da bi nadvojvoda Oton, najstarejši sin zadnjega avstrijskega cesarja, zasedel avstrijski prestol.

Stališče Francije je v popolnem soglasju s stališčem Male antante, Čehoslovaške, Jugoslavije in Romunske.

Dostavil je, da se je Italija z vso odločnostjo zavzela za neodvisnost Avstrije. Slično politiko bosta zasledovali tudi Francija in Anglija.

DUNAJ, Avstrija, 2. marca. — Štirinajst članov centralnega odbora socijalistične stranke, med njimi bivši dunajski župan Karl Seitz, je bilo danes odvedenih iz dunajsko jetnišnice v neko koncentracijsko taborišče blizu Dunaja.

Obraznava proti njim se bo še ta mesec začela. Obdolženi so soudeležbe v državljanski vojni.

V kancencijskem taborišču, kjer se nahaja Seitz, je vsega skupaj nad tisoč štiristo političnih jetnikov.

DUNAJ, Avstrija, 2. marca. — Čas nazijskega vpada v Avstrijo je prišel in odšel. Habichtov ultimatum kanclerju Dollfussu je potekel v sredo popoldne, in še vedno avstrijski legijonarji niso prestopili avstrijske meje iz Bavarske.

Cetudi avstrijski vladni krogi dvomijo, da bi kancler Hitler ob tem času dovolil kako tako pustošenje, vendar je vlada ukrenila vse potrebno, da se za vsak slučaj zavaruje proti morebitnemu vpadu. Na severno tirolsko mejo so bili poslani oddelki stalne armade in heimwehra, da odbijejo nazijce, ako bi skušali priti čez mejo.

Dunajsko časopisje, vsled vladne odredbe ne sme pisati o tem, toda nek popoldanski časopis je izpuštil mačko iz vreče ter je prinesel sliko, ki predstavlja heimwehrovce, ki se poslavljajo na dunajski zapadni železniški postaji od svojih izvoljenk. To je bil Dunajčanom zadosten dokaz, da je vojaštvo odhajalo proti Tirolski.

Dunaj je navzlic Habichtovim grožnjam ostal miren in razun močne vojaške straže pred kanclerjevo palačo ni nobenega znamenja kake vojaške pripravljenosti.

Ta straža pa ima samo namen, da prepreči, da kakih Hitlerjevi pristaši ne bi prišli v palačo in bi razobesili swastika zastave.

Dunajčani so bili v četrtek zvečer začudeni, da ni po radio-govoril Habicht iz Monakovega, kakor je njegova navada, da govori vsak četrtek zvečer. Iz tega Avstrijci sklepajo, da se je razmerje med Hitlerjem in Habichtom ohladilo.

Razširjene so tudi govorice, da je Hitler odstavil Habichta z njegovega političnega mesta.

Dejstvo pa je, da Habicht po svojem zadnjem govoru 19. februarja, ko je dal Dollfussu svoj ultimatum, ni več govoril po radio in tudi avstrijski nazijci niso vprizorili nikakih nemirov in izgrediv. Mesto Habichta pa je nastopil nek drugi govornik, ki je govoril o položaju v Saaru.

Bojazen avstrijskih vladnih krogov, da se bodo socijalisti, katere je Dollfuss s heimwehrom tako brezobzirno zatrl, pridružili nazijcem, je nek članek socijalističnega lista "Arbeiter Zeitung", ki po

General Johnson se je zahvalil kritikom

FRANCOSKA CARINA BO PREUREJENA

Nova doba trgovskih zvez med Francijo in Združenimi državami. Sklenjene bodo nove trgovinske pogodbe.

Pariz, Francija, 2. marca. — V Franciji se odpira nova doba trgovskih odnosov med Francijo in Združenimi državami. Tudi problem nadležnega vojnega dolga bo našel rešitev.

V moči, ki je bila podeljena ministrskemu predsedniku Doumergue, da preuredi celo stavbo francoske carine, je videti znake, da bodo odstranjene vse trgovske ovire in da se bo razvila svetovna trgovina. Parlament, ki že štirinajst dni ni hotel dovoliti, da bi predlagali carino in sklenili nove trgovinske pogodbe, je sedaj dal to dovoljenje Doumergue-u.

Poročila iz Združenih držav naznanjajo, da je tudi predsednik Roosevelt z ozirom na te dogodke prošil kongres, da mu podeli slično moč glede carine. Politični krogi so mnenja, da bosta v bližnji bodočnosti predsednik Roosevelt in ministrski predsednik Doumergue razpravljala o novi carini med obema državama.

Največja zapreka pri trgovskih odnosih med Francijo in Združenimi državami je malo prožni carinski sistem. Doumergue je obvezan, da obdrži kvotni sistem, sme pa visokost carine na različne predmete določiti sam, dasi jo mora pozneje potrditi tudi parlament.

Ker je Doumergue v poslanski zbornici dokazal, da je potrebno, da Francija sklene trgovinske pogodbe s 15 državami, mu je parlament podelil posebne pravice pri določbi carine.

Trgovinski izvedenci iz latinske Amerike z velikim zanimanjem čakajo, kako bo Doumergue porabil to podeljeno polnomoč, ker se mora hitro pokazati, ako se bo Francija še dalje držala varstvene carine, ali pa jo bo opustila.

BUTLEGARSKEGA ŽGANJA

Detroit, Mich., 2. marca. — Major W. L. Ray, ki je svoječasno vodil posebno preiskavo, kako se izvajajo suhaške določbe, je danes izjavil, da še sedaj, tri mesece po preletu prohibicije, pije večina Amerikancev butlegarsko žganje. Danes je več tujih žganj, kuhov kot jih je bilo v času prohibicije, ki proizvajajo dvakrat toliko žganja kot prej.

Butlegarsko žganje v nobenem oziru ne zastaja za pristnim, poleg tega je pa tudi trikrat ceneje kakor postavno.

socijalistični revoluciji izhaja v Brnu na Čehoslovaškem, ovrgel.

List namreč poziva avstrijske delavce, da se zaradi svojega sovraštva do Dollfussu nikar ne pridružijo Hitlerjevi zastavi.

— Hitler je smrtni sovražnik avstrijskih delavcev, — piše Arbeiter Zeitung. — Nazijska nadvlada nad Avstrijo bi bila bolj stroga in bolj nevarna, kakor katerokoli avstrijsko - fašistovsko diktatorstvo.

ŠPANSKI KABINET JE ODPSTOPILO

Kabinet je moral zaradi notranjih težkoč odstopiti. — Leroux zahteva, da je kabinet reorganiziran.

Madrid, Španija, 2. marca. — Notranje politične težkoče so prisilile španski kabinet, da je naznanil svoj odstop. Prošnja za odstop je bila po daljšem posvetovanju med predsednikom Alcala Zamora in ministrskim predsednikom Lerouxom sprejeta. Leroux je skušal predsednika prepričati, da more samo delna reorganizacija kabineta odtrgati opozicijo proti Zamorovi politiki.

Pri konferenci med Zamoro in Lerouxom je bilo navzočih še nekaj drugih političnih voditeljev, med njimi voditelj katalonske lige Combo in predsednik kortez Alca.

Politični krogi so mnenja, da bo Zamora Lerouxu poveril nalogo za sestavo novega kabineta in mu bo pri tem pustil popolnoma proste roke. Sestava novega kabineta se bo izvršila na obsežni podlagi, tako da bo imel kabinet zaupanje celega parlamenta. Stranka leve zahteva razust postanske zbornice in nove volitve.

Opozicija proti Zamori je prišla od katoliške ljudske stranke, katere 117 poslancev je glasovalo proti vladni politiki. Poleg tega pa so napadali vlado tudi socijalisti, ki očitajo španskim katoličanom, da imajo monarhistične namene. Novi papežev odlok, ki zapoveduje katoličanom, da se v bodoče imenujejo samo republikanci, smatrajo socijalisti samo za gojljivo pokrivalo.

Lerouxov kabinet je bil v vladi od 23. januarja.

MOČAN POTRES

Santiago, Chile, 1. marca. — Prebivalstvo v ozemlju pri Concepcion je začutilo danes močan potres, ki je trajal poldrugo minuto. Vsa brzojavna zveza je prekinjena. Koliko škode je potres povzročil, se ni dalo dognati.

GLUHONEMI ZAROTNIKI

Istanbul, Turčija, 2. marca. — V šoli za gluhone je neki učitelj presenetil šest gluhonemih učencev, ki so se, oboroženi z revolverji, plazili proti ravnatelju pisarni. Pozval je policijo, ki jih je aretirala. Zarotniki so po dolgotrajnem obnavljanju z znamenji dopovedali, da so hoteli ravnatelja usmrtiti, ker je z njimi slabo ravnal.

PROČES PROTI DR. WYNEKOOP

Hči morilke zagovarja svojo mater. — Umrjena Rheta se ji je pritoževala čez svojega moža.

Chicago, Ill., 2. marca. — Hči obtožene dr. Alice Wynekoop je nastopila kot priča ter je pričela zagovarjati svojo mater iz popolnoma novega stališča.

Dr. Catherine Wynekoop je pripovedovala, da ji je njena svakinja Rheta Wynekoop en teden pred svojo smrtjo odkrila svoje srece ter ji je tožila, da jo njen mož zanemarija in da si bo vsled tega morala kaj storiti. Nato je pričala ponovila vse dogodke usodnega dne, ko je bilo najdeno truplo lepe, mlade gospe na operacijski mizi njene tašče.

Dr. Catherine Wynekoop je bila vidno vznemirjena in smrtno blede, ko je nastopila kot priča. Govorila je naglo in v prestopkih, kajti jok je pogosto prekinil njene besede.

Po hčerinem pričevanju bo najbrže zopet poklicana obdolžena zdravnica, da bo navedla podatke o skrivnostnem umoru. Radovedni poslušalci z veliko napetostjo čakajo, kdaj bo zopet poklicana obdolženka ter so napolnili sodniško dvorano do zadnjega kotička.

BOLJŠEVIKI SMEJO ZOPET NOSITI BRADE

Komisar Bosko je bil odstavjen, ker je prepovedal nositi brade. — Delavce je vodil v brivnice.

Leningrad, Rusija, 2. marca. Kot zdravstveni nadzornik je tovariš Ivan Bosko izdal odredbo, po kateri si morajo vsi moški briti brade. Skozi prvi teden je vlek več delavcev v brivnice, kjer so jim bile brade odrezane. Delavcem je tudi zagrozil, da bodo izgubili delo, ako si ne odstrižejo brade.

Nek star mož se je temu branil in je prošil Boskoto: — Star sem 70 let. Brada krasi moj obraz, že 43 let. Otroci bodo v mene metali kamenje, ko me bodo videli brez brade.

Nato pa je Bosko odgovoril: — Sedaj živimo v kulturnem svetu. Proč s tvojo umazano brado, ali pa boš šel! Nek star mož, katremu so odrezali brado, se je pritožil, da vsi psi v okolici lajajo nad njim, odkar nima več brade, ker ga več ne poznajo.

Vest o Boskovi strahovladi pa je prišla tudi na ušesa najvišje oblasti in Bosko je bil odlovljen in poslan v ječo.

Od tedaj naprej ni bil nikdo več nadlegovan, če je nosil brado.

STERILIZACIJA V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 1. marca. — Delavec William Aelt, star 27 let in čevljar August Meissel, star 66 let, ki sta se že večkrat pregrešila nad mladoletnimi dekleti, sta bila obsojena na sterilizacijo.

VELIKE KORPORACIJE SO PROTI STROKOVNEMU ORGANIZIRANJU

WASHINGTON, D. C., 2. marca. — Industrijalni ravnatelj Hugh S. Johnson, se je danes iskreno zahvalil vsem, ki so stvarno kritizirali poslovanje NRA na konferencah, katere je v to svrhu sklical v Washington. Opazke žene pennsylvanskega guvernerja Pinchota je pa označil kot "pretiravanje in zabavljanje".

VERSKI SPORI V NEMČIJI

Škof in več duhovnikov je odstopilo. — Odpor proti državnemu škofu vedno narašča.

Berlin, Nemčija, 2. marca. — Novo znamenje naraščajoče krize v protestantski cerkvi je videti v poročilu, da je škof Simon Schoeffel v Hamburgu odstopil zaradi spora z "nemškimi kristjani", katere je postavila narodno-socialistična stranka. Štirje pastirji, ki so imeli visoko cerkveno službo, so tudi iz istega vzroka naznanili svoj odstop.

Državni škof dr. Mueller je pred dnevi izjavil, da bo odstavil vsakega upornega protestantskega pastirja ter bo na njihova mesta, če bo treba, tudi postavil civilne pridigarje.

Iz Hanoverja prihaja poročilo, da je pri tamošnjem provinciálnem sinodu prišlo do razkola. Majhna skupina je protestirala proti diktatorskim odredbam državnega škofa Muellerja. Deželni škof dr. Marahrens se je zastoj obrnil na sinod in prošil da bi mu bilo dovoljeno, da pojasni svoje stališče.

V trenutku, kot je ta, — je rekel škof, — bi moralo biti vsakomur dovoljeno, da se potegne za evangelij in svojo krščansko vest in da odkrije, kar mu leži na duši in ker smatra za svojo dolžnost.

Podpredsednik sinoda pastor Haban pa je škofu ježno odvrnil: — Za tako debato v nazijski Nemčiji ni več mesta. Po teh besedah je skupina manjšine zapustila zborovanje. Nato je sinod sprejel več sklepov v duhu "nemških kristjanov". Posebno je bilo sklenjeno, da sinod kar najstrožje nastopi proti vsem, ki nasprotujejo škofu Muellerju.

ODGODENA ŽELEZNIŠKA STAVKA

Kansas City, Mo., 2. marca. — Predsednik Brotherhood of Railway Trainmen, A. B. Cranor, je naznanil, da je bila stavka strojevodij in železniških sprevodnikov odgodena.

CESAR KANG TEH JE IZDAJALEC

Nanking, Kitajska, 2. marca. — Ministrski predsednik Wang Čing-vej je v časopisih objavil članek, v katerem imenuje mančukuanškega cesarja Kang Teh izdajaleca svoje domovine.

Voročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

STAVKA ŽELEZNIČARJEV ODGODENA

Kansas City, Mo., 1. marca. — Za šesto uro zvečer je bil napovedan štrajk sprevodnikov in strojevodij Southern Railway. Družba si je izgovorila par dni za premislek, vsled česar je bila stavka odgodena.

OBLASTI SKUŠAJO URAVNATI SPOR

Milwaukee, Wis., 2. marca. — Državne oblasti in strokovne uni-je v državi Wisconsin si skupno prizadevajo uravnati precejšnjo število štrajkov, ki so izbruhili v zadnjem času.

V Racine štrajkajo delavci Nash Motor Company. Zahtevajo deset odstotno zvišanje plač.

DERVIŠI PROTI IGRALKAM

Istanbul, Turčija, 2. marca. — Turška filmska industrija ima svoj sedež v prijazni, mirni vasi Ejub ob obrežju Zlatega roga. Tamošnje dervise pa je pograbilo svet jeza, ko so opazili, da si filmske igralka barvajo obraze ter so napadli družbino poslopije. Toda igralci so dervise brez kake škode razgnali.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kapado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelja in praznikov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

PRETIRANE PLAČE

Predsedniki in visoki uradniki velikih delniških družb dobivajo ogromne plače. Pravzaprav to že ni več plača, še manj pa zaslužek, pač pa enostavno darilo za kdove kakšne zasluge.

V New Yorku je pred kratkim bankrotirala delniška družba, ki je upravljala naduljeno železnico. Še celo v zadnjem času, v dneh splošnega gospodarskega poloma in depresije, je dobival predsednik družbe tako plačo kot predsednik Združenih držav.

Zelo zanimivo je tudi poročilo, ki ga je predložila senatu zvezna trgovska komisija. Iz njega je razvidno, da je neka delniška družba plačala svojemu predsedniku leta 1929 345 tisoč dolarjev. To je bilo v času največje prosperitete. Gospod pa tudi v času najhujše krize ni bil poseben prizadet, kajti še leta 1932 je dobil 249 tisoč dolarjev plače.

Slučaji, ko dobi predsednik te ali one delniške družbe 100 tisoč ali 125 tisoč dolarjev na leto, niso redki. V primeru z njim je predsednik zveznega senata pravi revež, ker ima samo 15 tisoč dolarjev letne plače.

Ali nimajo prav oni, ki primerjajo moderno delniško družbo fevdalni vladni srednjega veka?

Vladani narod so delničarji, ki so zaupali svoje imetje ravnateljem družbe. S tem imetjem potem ravnatelj razpolaga po svoji prevladnosti oziroma v svoj lastni prid. Državo srednjeveških fevdalnih vladarjev so tvorila peststva tlačanov in vazalov, dočim obstoji moderna država korporacijskih predsednikov iz kapitala delničarjev.

Navzlic temu pa živimo v nekoliko drugačnem svetu kot so živeli ljudje v srednjem veku. Dandanes bi bilo pač treba skrbeti za dobrobit vsakega posameznika.

OBLETNICA ROOSEVELTOVE ADMINISTRACIJE

Jutri, dne 4. marca, bo minilo leto dni, odkar je Franklin Delano Roosevelt nastopil najvišji urad v deželi.

V svojih obljubah je bil precej zmiren in previden, vedoč, da iz blatnega kolovoza ni mogoče v hipu spraviti voza na široko in ravno cesto.

Sodelovanje vseh je prvi pogoj za izvršitev te težavne naloge. V začetku so se bili vsi precej korajžno zagnali in krepko prijeli, v zadnjem času so pa začeli nekateri že na soro sedati, češ, tisti naj vleče, ki je takšnega dela bolj vajen, dočim je voz še vedno do pesta v blatu.

Posebno kapitalistom vožnja na sori zelo ugađa.

Voznik — predsednik se dosedaj še ni poslužil biča. Če ne bo drugače, se ga bo moral. V tem slučaju naj pa švrkne po tistih, ki za vozom lenarijo, ne pa po tistih, ki pri ojnica krvavi pot pote.

FEDERALNI DOHODNINSKI
DAVEK

Vsak samec, katerega čisti letni dohodek je \$1000 ali več ali pa katerega surovi dohodek je \$5000 ali več, nadalje vsi zakonski, katerih čisti dohodek je \$2500 ali več, ali pa katerih surovi dohodek je \$5000 ali več, morajo prijaviti svoje dohodek (File an income tax return). To prijavo treba vložiti federalnemu davčnemu uradu (Collector of Internal Revenue) v enem kraju, kjer davkoplačevalci stanuje. Zadnji dan za prijavo je 15. marea.

Od čistega dohodka se odbijejo takozvane osebne izjeme (personal exemptions). Te so \$1000 za samec in \$2500 za poročene osebe, ako zakonski skupaj živijo. Pravico do odbitka \$2500 ima tudi družinski poglavar (head of a family). To je oseba, ki vzdržuje v svojem domu eno ali več oseb, od njega odvisnih.

Dodatno k tem osebnim odbitkom sme davkoplačevalce odbiti po \$400 za vsako osebo, ki jo on vzdržuje, ako ta oseba nima še 18 let oziroma ako je nezmožna vzdrževati samo sebe radi telesne ali umne onemoglosti. Davkoplačevalce sme zato odbiti po \$400 ne le za nedoletne otroke, marveč tudi za postarano mater, za bolnega očeta itd., ako jih vzdržuje.

Ako torej samec živi skupaj s postarano materjo in z mladoletnimi brati, on nima le pravico odbiti po \$400 za vsakega, marveč sme kot "družinski poglavar" odbiti \$2500 kot osebno "izjemo". Isto je v slučaju vdovca, ki vzdržuje otroka v svojem stanovanju. Ako pa samec oziroma vdovec vzdržuje sorodnike, ki stanujejo drugje, on nima pravice odbiti \$2500 kot družinski poglavar, marveč le \$1000 kot osebni odbitek. Pač pa ima pravico odbiti po \$400 poleg \$1000 za vsako odvisno osebo.

Na vsoto, ki preostane po vseh odbitkih, treba plačati gotov odstotek kot dohodninski davek. Normalna taksa je 4%. Ako pa preostane več kot \$4000, se plača 8% na preostanek čez \$4000. Za čisti dohodek čez \$6000 treba plačati dodatno takso (surtax). Tako prihaja da za čisti dohodek od \$10.000 treba plačati \$480 kot dohodninski davek, za \$100.000 dohodka \$30.100, dočim za milijon dohodkov treba plačati \$571.000.

Nas seveda zanimajo davki na manjše dohodke. Tu navajamo nekoliko tipičnih primerov:

Samec brez odvisnih sorodnikov je leta 1933 zaslužil \$2000. Odbiše \$1000 kot "osebno izjemo", preostane \$1000 in 4% je \$40. To je davek, ki ga mora plačati.

Ako ta samec vzdržuje pri sebi sorodnika, ki je nedoleten oziroma onemogel, on sme odbiti kot družinski poglavar \$2500 za sebe in po \$400 za vsako odvisno osebo. Mu ni treba prijaviti dohodka, niti plačati nikakega davka.

Ako pa dotičnik vzdržuje mater v drugem mestu, on sme odbiti za se in \$1000 in \$400 za mater. Preostane torej \$600 in 4% je \$24. Toliko bo znašal njegov dohodninski davek.

Mož in žena skupaj sta leta 1933 zaslužila \$3000. Nimata nikakih otrok, niti drugih odvisnih sorodnikov. Ker smeta odbiti \$2500, plačala bosta 4% na \$500, torej \$20. Ako pa imata, recimo, dva o-

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Ljubljani je umrla Franja Žebretova, učiteljica v pokoji.

V Žičah pri Poljčanah je umrl Miloš Vrhovnik, poslovođa Sršenove veletrgovine v Ljutomeru, star 30 let.

V Bevkem pri Trbovljah je umrl v čestitljivi starosti 80 let Anton Fabjan.

V Tustanju pri Moravčah je umrla splošno znana naprečna žena Marjeta Mihelčičeva v starosti 70 let. Pokojnica je vse svoje otroke vzgojila v naprednem duhu. Sin Lojze je že več let občinski odbornik in član občinske uprave.

Strojevodja je preprečil železniško nesrečo.

Mariborski večerni vlak se je odpeljal 15. februarja s postaje Dravograd-Meže po voznem redu ob 20.22 proti Prevaljenu za Avstrijo. Na progi pred Guštanjem v bližini Malgajevskega spomenika pa je strojevodja vlaka začutil udarec izpod stroja in v hudi slutnji z bliskovito naglico ustavil drveč vlak. Ko sta s kurjačem pregledala lokomotivo, sta opazila, da se je pri stroju tenderju zlomila kolesna os in da je že kolo skočilo s tračnice.

Če bi strojevodja Špendel vlaka ne ustavil, bi nastala velika železniška nesreča, ki bi gotovo zahtevala človeške žrtve in ogromno materialno škodo. Na tem kraju se vije proga visoko nad reko Mežo. Če bi vlak ne bil pravočasno ustavljen, bi zdrčali vozovi v dolino. Kakšno bi bile posledice, si lahko predstavljamo.

O neizgodi je bila obveščena postaja Dravograd-Meže, ki je potegnil vozove na postajo Dravograd-Meže. Potniki iz tranzitnega vlaka so prenečili v Dravogradu in so naslednjega dne zjutraj nadaljevali pot v Avstrijo. Pomožni vlak, ki je prispel okrog polnoči na mesto, kjer je še čakala lokomotiva na rešitev, je potegnil pokvarjeni stroj v Dravograd in zatem pa v Maribor, odkoder je tudi s posebnim vlakom prispelo strokovno osebje. Vestnemu strojevodji gre za njegovo pahljivost vse priznanje.

Tragična smrt marljivega delavca

Ko je 17. februarja pregledoval oljna stikala pri kompresorju na Gvidi 40-letni rudniški električar Ivan Bratun, je prišel po nesreči v dotiko z električnim tokom, ki ga je vrgel na tla. Poklel ni rudniški zdravnik dr. Jenšterle se je takoj pripeljal z rešilnim avtom na kraj nesreče in poizkušal vse, da bi pomorecena spravil k življenju. Ves trud zdravniška je bil zaman.

Pokojni Bratun je bil doma iz

troka, odbila bosta nadaljnjih \$800 za oba otroke. Odbitki znašajo torej več kot zaslužek. Zato nimata plačati nikakega davka, pač pa morata prijaviti svoj dohodek, ker sta zaslužila čez \$2500 čistega dohodka. Isto velja za samec, ki je zaslužil več kot \$1000, ali ki odbija toliko za odvisne osebe, da ne preostane nič, na kar bi plačal davek. Tudi, ako ne plača davka, mora vendarle prijaviti svoj dohodek, ker je zaslužil več kot \$1000.

FLIS.

VODITELJA AVSTRIJSKIH SOCIJALISTOV

Na levi je Otto Bauer, predsednik avstrijske socialistične stranke, ki je pobegnil na Čehoslovaško, na desni je pa bivši duhovni župan K. Seitz, ki ga je dala Dollfussova vlada zapreti.

Peter Zgaga

Ko se človek postara, zahrepi ni po krajih, kjer je preživel svojo mladost.

O starem gospodu pripovedujejo, da je po tridesetih letih dospel v mesto, kjer je v mladosti študiral.

Vse je hotel videti: soho, kjer so mu ubijali učnost v glavo, tihe stoeje v bližini mesta, kjer se je sprejel na svojo ljubico, slednjič si je pa žele ogledati še sobico, v kateri je stanoval.

Po tridesetih letih je bila njegova stara gospodinja še vedno živa. Takoj ga je spoznala. Odvedla ga je v sobico.

— Se vse je tako, kot je bilo! — je vzklilnil ginjen. — Tukaj je postelja tankaj omara za knjige. In tam je okno na vrt.

— Se vedno se ukvarjam s študenti — mu je pojasnila stara žena. — Sedaj imam na stanovanju mladega fanta, takega kot ste bili vi nekoč. Se mi zdi, da baš sedaj prihaja.

In res je vstopil dvajsetletni mladenič ter presenečen obstal.

Ni bil namreč sam. Za njim je beželo stalo mlado dekle, porednega pogleda.

— Oprostite, gospa, — je rekel študent gospodnji in do ušes zarde — to je moja sestrična.

Starka je malo nevoljno priklimala.

Gospod se je zamislil. Poglel, da je mladega fanta, nato pa dekleta za njim in zamrmral:

— Da, vse, prav vse je tako kot je bilo nekoč — pred davnimi tridesetimi leti.

Ravnatelj umobolnice je pojasnjeval slavnemu pisatelju razne slučaje blaznosti.

Prideta do postarnega, navidez zelo inteligentnega moža, ki je sedel poleg okna ter vtikal v malo leseno skatljivo kolesje stare ure.

— Tam sedi od jutra do večera, — je rekel ravnatelj — in si prizadeva napraviti pekleniški stroj. V glavi se mu je porodila fiksna ideja, da mora s pekleniškim strojem razstreliti davčni urad.

— Tega bi pa veljalo izpustiti — je pripomnil obiskovalec.

Gospo, ki je njen sin filmski igralec v Hollywoodu, vpraša njeno prijateljico:

— Je tvoj sin še vedno v Hollywoodu?

— Da, že pet let.

— In nikoli ne pride domov?

— Pač, vsako leto na počitnice.

— Z ženo?

— Da. Vseh pet je že bilo pri nas. Eam je lepša od druge.

To je zgodba o poslušnem in dolednem služabniku, ki ga je najel siten gospodar.

Prvo jutro mu reče, naj mu pripravi zajtrk.

Služabnik mu prinese čašo kave, posodice mleka in kos kruha.

— Če pravi zajtrk — vzroji gospodar — hočem imeti kavo, presno maslo, dve jajci, oranžo in kozarec mrzle vode.

Služabnik je ubogal.

— Pripravi mi kopelj — zapove drugo jutro gospodar.

Služabnik natoči banjo s toplo vodo ter položi na stol milo in brisačo.

— Če rečem, da mi kopelj pripravi, — divja gospodar — hočem imeti toplomer v vodi, na stolu pa sveže perilo, britve, cigarete in žreplenke.

Služabnik je napravil kot mu je bilo naročeno.

Nekega jutra je pa gospodar zbolel.

Ni bilo hudega — samo majhen prehlad — pa je navzile temu vele služabnika, naj gre po zdravnik.

Dasi je stanoval zdravnik skoro preko ceste, se je služabnik vrnil šele po preteku dveh ur.

— Kje si se klatil? — ga je nahruil gospodar.

— Zdravnika ni bilo doma, pa sem naročil, naj takoj pride, ko se vrne. V sosednji sobi čakata bolniška strežnica in duhovnik. Pred vrati je ambulanca. V bolnišnici sem najel posteljo za vas in obvestil pogrebника. Tudi grobarju sem naročil, naj izkoplje grob.

več. Iskal ga je po vsem mestu, obšel vse krčme in šele proti večeru je našel na dvorišču kavarnarja Lekica krasnega črnega osla. Razveselil se je in poklical dva svoja soseda, ki sta takoj prepoznala Zečirovega osla. Zečir je po odvetniku takoj tožil na polivne. Lekić je trdil, da je osel njegov in da ga je kupil na dražbi od topniškega polka v maju leta 1920, zakar ima priče in pismeno potrdilo. Julija meseca se mu je osel izgubil in je Lekić dal o tem oglaš v časopis "Stara Srebrja". Dne 4. septembra je našel svojega osla pri kavarnarju Jovanoviću, ki mu ga je vrnil. Ker je Zečirov osel izginil šele 7. septembra, torej ne more biti ta osel Zečirov. Kavarnar Jovanović je to potrdil. Zečir je kljub vsemu temu obnovil tožbo in se pozival na svoje priče. Te so ponovile, da je osel Zečirov. Tudi Lekić je pripeljal štiri priče, ki so izjavile, da osebo poznajo. Lekićevega osla. Na podlagi tega je policijska oblast izdala odlok, da se preiskava ukine, osel pa ostane Lekiću. To je bilo leta 1922. Lekić je izročil zadevo sodišču, ki je razveljavilo policijski odlok in odredilo novo dokazovanje in strokovnjaki izvid. Tako je bila cela zadeva vrnjena policiji, kjer so akti mirno ležali v predalu do leta 1929. Tam jih je februarja meseca našla nova uprava, ki je odločila, da se preiskava ukine, ker je zadeva zastarela kakor tudi osel. Preteklo leto je bilo to sporočeno Zečiru in Lekiću, sedaj je pa tudi sodišče izdalo odlok, da se po štirinajstih letih ta oslovski proces konča.

Smrt bosanskega veterana.

Komaj so se zaprla vrata tega sveta za popularnim Čukom iz Kiševca, že je odšel za njim drugi veteran. Franc Prasnikaar iz Bušenja, po domače Nabuščan. Dosegel je starost 83 let. Visokega moža so poznali daleč okrog. Prijavljen je bil zaradi svoje zgovornosti, ki je očitovala precejšnje naobrazbo, ki si jo je pridobil v širokem svetu. Posebno rad je pripovedoval o svojih doživljajih pri okupaciji Bosne leta 1878, katere se je udeležil s 17. polkom. V bitki pri Livnu je bil odlikovan, napredoval je do nadlova in bil po trinajstih letih službe leta 1884 odpuščen.

"Pr meji kuhovne" je pripovedoval, "topovske krogice so padale na mošeje, kjer je bilo Turkov košček. Ob cestah grob pri grobu. Turci je vsak padel naprej, naš pa nazaj, seveda, ker so bežali. Na utrube so natikali glave naših. Mnogo se jih pa maskirali! V Travniku smo zaplenili sedemdeset belih zrebcev in jih poslali na Dunaj. Vrnili smo se čez Split in Trst v Ljubljano, kjer so nas sprejeli z godbanji. V Kolizeju smo spali in dobili cigarete, da smo bili vsi opečeni okoli ust.

Pripovedoval je živo, vpletal modrosti in prav dobro udaril po nemščiki. Pozneje je odšel v Ameriko in se vrnil dokaj premožen, da si je kupil kolo domaćo z milom. Enega sina je pustil v Ameriki, eden je padel v svetovni vojni, ena hčerka pa je v domačem kraju poročena. Z njim je ležal v grob popularen mož, ki ga bodo vsi ohranili v prijetnem spominu. Pokopali so ga na Izlakah.

OSLOVSKA PRAVDA, KI JE
TRAJALA SKORO 14 LET

Isak Zečir iz Kopanice pri Skoplju je imel krasnega črnega osla, starega tri leta. Bilo je to še v tistih zlatih časih, ko ni bilo krize, in je denar tako rekoč ležal na cesti ter ga je bilo treba le pobirati. In Zečir osel se je tudi zavedal teh zlatih časov. Bil je vesel in trmast. Vsega je imelo rado, posebno pa otroci. Zečir je bil zelo ponosen na svojega osla, ki je bil, če bi ga prodal brat bratu, vreden 600 Din. Septembra meseca leta 1920 je šel Zečir s svojim oslom na semenj v Skopje. Prodajal je svoje blago in se odpravil domov. Hotel pa je še kupiti za svojo ljubljeno ženo nekaj za spomin. Dejal je oslu, naj ga počaka na cesti, sam pa je šel kupovat. Ko se je vrnil, osla ni bilo

Dopisi.

New York, N. Y.

Otvoritev težko in željno pričakovane cerkvenega bazarja na Osnovi cesti (62 St. Mark's Place) imamo v nedeljo, dne 4. marca, ob 5. uri zvečer. Mnogo dragocenih dobrotk je že darovanih, med drugimi zlata žepna ura z verižico, radio itd. Bazar bo trajal dva tedna.

Zaradi preiditve društva "Slovan" dne 11. marca, bo tisti večer bazar prekinjen.

Zaključek bazarja bo v nedeljo, dne 18. marca.

Slovenici! Rojaki in rojakinje, pridite! Sreča Vas išče, ne zamudite je!

Zapnik.

Export, Pa.

Iz Fresno, Cal. so mi sporočili, da je umrl tam dne 18. februarja moj svak Frank Ohlin. Svoječasno je bil v Greensburgu. Po pokliem je bil kolar ter delal iz šmarja pri Ljubljani. V Ameriki je bival kakih 38 let. V Californiji zapuščena žena, dva sinova in dve hčeri ter ena hčer v Chicagi.

Naj v miru počiva!

Frank Kužnik.

Velikonočne
pošiljate

Nikdar ni spomin na domovino in na svojce tako jasen in svetel kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikonoči nestrpnost čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

Pošljite velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing
Company Travel Bureau
216 West 18th Street New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-
MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO
DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 9.25 Lir 100
" \$ 5.05 " 200	" \$ 17.90 " 200
" \$ 7.35 " 300	" \$ 44. " " 500
" \$ 11.95 " 500	" \$ 87.50 " 1000
" \$ 23.25 " 1000	" \$ 174. " " 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKEM DOLARJIH	IZPLAČILA V DOLARJIH
Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 5.75	
" " \$10.00 " " \$10.85	
" " \$15.00 " " \$16. " "	
" " \$20.00 " " \$21. " "	
" " \$30.00 " " \$31.50	
" " \$50.00 " " \$51.50	

Profesionalni deli v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ADAM MILKOVIČ

NJENA SLIKA

Ono noč, preden sem odšel z doma, sem slišal biti vsako uro in sem celo natančno ločil stopinje starca od mladih ljudi, ki so se sprehajali mimo okna še pozno v večer, zakaj bila je jasna noč. Skozi nezastirano okno je bilo čista mesečina in peščeno dobro se spominjam, kako narajalo je pogledala vsak predmet, dokler se ni priplazila do slike moje matere, kjer je obstala — vsaj meni se je zdelo tako.

Mati, ki je navadno spala v sobi, je to zadnjo noč časih globoko vzdihnila; menda je natičen jokala. Tudi ona ni mogla spati, in časih sem slišal, kako je zaskripal posteljni pregrinač, da bi videl, ali se morda le ne dan, a sem jih ta trenutek strahoma zaprl. Nad menoj, prav nad mojim čelom, je bil sklenjen stariški obraz moje matere in iz njenih široko odprtih oči je vnelo dvoje solz, dvoje velikih solz.

Menda je mislila, da spim, ampak jaz sem natančno slišal, ko je poltelo rekla: "Jutri greš... od mene greš..." Iztegnila je roko in se z njo narahlo doteknila mojih las. Vem, da bi ne storila tega, ko bi vedela, da bedim; zakaj moja mati je ljubezen pred svojim otrokom zmerom skrivala — ta trenutek pa se je izdala. In ko sem tedaj odprl oči, se je hipoma odmaknila in skoro prestrašena vprašala: "Ti ne spiš?" Saj je šele tri po polnoči!

"Tri po polnoči," sem ponovil, potem sem se, ne vem zakaj, nasmehnil in se obrnil k steni. Mati si je ta hip prikrila oči, se dvignila in v kakor bi jo bilo sram, tipaje v mraku z levega, odšla v svojo sobo. Ne vem, kaj mi je bilo, da sem vstal in po prstih stopil za njo; a ko sem skrivaj pogledal iz za polbojeve, sem videl, da je mati nepričakovano slonela ob steni, da je držala na obrazu roke in vanje jokala. "Pojd vendar spat!" sem rekel. "Saj je šele tri po polnoči!"

Vsa je vztrepetala — jaz pa sem se spazil nazaj in se zakopal med blazine. Mahoma pa se mi je začelo, da se še ni umiril moj nasmeh, da se iznova plazi od stene, da postaja glasnejši in glasnejši, in potem! menda že napol v sun, sem slišal, kakor bi mi nekdo rekel: Zakaj si jo užalil? Edinec si in še ti zatajuješ ljubezen do nje! Potulnil sem se in sem zaspal.

Solnce je bilo že visoko, ko sva stala z materjo pred pragom. Ne spominjam se, kaj mi je rekla, a to vem prav dobro, da sva si podala roke in da sva potem še nekaj časa stala brez besede drug pred drugim... A ko sem prestopil prag, da bi odšel, je ona stopila v sobo, da naravnost k steni ob moji postelji, kjer je visela njena slika, in jo skrivaje za svojim hrbtom prinesla za menoj. Potem mi jo je nemišle stisnila v roke in jaz sem jo, ne da bi jo bil vsaj za hip pogledal, vtačnil v žep in odšel.

Dolgo je visela v moji sobi. Zaradi revnega okvira sem jo obelil kolj na skrito mesto. No, tam v tistem mračnem kotu je ni nihče opazil, še jaz je nisem dostikrat ogledoval in razen ob večerih, samotnih večerih, ko sem tolikokrat mislil na dom.

Ampak nekdo me je zopet obiskal: mlada ženska, tej je bilo ime Marta. Nikoli mi nista opazila slike moje matere, ki je bila v žepu mojega prtača.

Ta trenutek se je oglasila v meni srebrna struna, ki se je je doteknila z nevidno roko moja mati. Vztrepetal sem in kakor otrok sem se zbal belih rok dekleta, ki so oskrunile to sveto podobo. Zadržalo se mi je, da se gnusne, da so te roke mogle, in ko se je z njimi doteknila mojih, sem jih umaknil in je matrgana materina slika padla na tla. Tedaj sem jo pobral in jo poljubil — prvikrat v mojem življenju...

Spominjam se, da sem ostal hip nato v sobi sam in da je po stopnicah nekdo urno odhajal. Stopil sem k oknu, pretrgal Martino sliko na dve in jo vrzel pred hrisni prag. Videl sem še, da se je zdelaj pripognila in jo pobrala.

"Tako!" sem rekel. "Tako!" je odgovorila ona spodaj. Potem je ni bilo nikoli več — hvala Bogu!

Pod angleškim imperijem solnce ne zaide

Pod angleškim imperijem solnce ne zaide

Pod angleškim imperijem solnce ne zaide

Pod angleškim imperijem solnce ne zaide

STENOGRAFIJA PRED 2000 LETI

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

Prve stenografe so imenovali notarje, ker so tudi stenografske znake imenovali note. Cicero je v znak hvalečnosti za izum preglasil Tiro za svobodnega. Tiro je ostal del svojega življenja uporabljal za to, da je izpopolnil svojo stenografijo. Čeprav je bil zelo bolehen, je dočkal lepo starost 100 let.

Kakor rečeno, so stenografe pisali na vosek s katerim so bile prečiščene tablice. Pisali so s svinčnikom (stylus) iz kosti ali kovine. Znake so zarisali v vosek. Po prenosu stenograma na čisto so vosek z drugim koncem svinčnika posargali s tablice. Osnova te stenografije je bila drugačna, kakor je osnova današnje stenografije; takrat so namreč imeli za vsako besedo poseben znak. Jasno, da je bila stenografija tedaj silno težka. Rimljani se tega truda niso ustrašili. Takrat je bilo življenje veliko bolj mirno in počasno. Ljudem se ni tako mudilo kakor danes. Stenografija je prišla kmalu v modo in tudi gospodstva se je pričela vaditi v tej umetnosti. Tako je bilo znano o cesarju Avgustu, da je bil izvrsten stenograf in da je sam poveljal svoje otroke. Vpeljal je stenografijo v 300 let s posebnim zakonom. Tudi o cesarju Titu, ki je porušil Jeruzalem, je šel glas, da je izvrsten stenograf. Tekmoval je tudi z najboljšimi stenografi; seveda bi ne bilo z ročicami poslano stenografu, ki bi ga bil premagal. V splošnem je ostala stenografija poseben sužnjem.

Splošno mnenje je, da je stenografija pojav poslovnega življenja v moderni dobi. In vendar so poznali stenografijo že Rimljani pred 2000 leti. Že leta 66. pr. Kr. je Cicero v svojem govoru o Tulliusu Tiro povedal svojo gospodarijo, da na voščeni plošči lahko s koščicami svinčnikom tako hitro piše, kakor Cicero govori. Cicero se je zelo navdušil za iznajdbo svojega sužnja. Sklenil je, da bo njegov izum tudi udeležil. Dal je Tirou ukaz, naj zbere okoli sebe nekaj učencev in naj jih nauči stenografirati. Pozneje se je v rimskem senatu vršila prva preizkušnja. Ali veste, da je bil slavni Cicero govor prvi Katilini zari stenografiran? Ko so se ti prvi poizkušaji srečno obnesli, se je število Tirovih učencev čedalje bolj množilo.

POSEBNI IZLETI
SE PRIREDE
ZA VELIKONOČ

na sledečih brzoparnikih:

Parnik **EUROPA**, North German Lloyd, preko Cherbourg — 17. MARCA

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$122.24; Za tja in nazaj pa samo \$211.50.

Parnik **PARIS**, French Line, v Havre — 17. MARCA

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$115.54; Za tja in nazaj pa samo \$204.50.

Parnik **BERENGARIA**, Cunard Line, preko Cherbourg — 21. MARCA

KARTA STANE iz New Yorka do Ljubljane \$119.24; Za tja in nazaj pa samo \$206.50.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priključi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšo jamstvo vsakemu. Pripravite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

SINGAPORE — MORNARIŠKO OPORIŠČE

Oči politikov in strategov so bile te dni obrnjene v znano pristanišče Singapore. Tam se je na angleški krizarki "Kent" vršila konferenca poveljnikov angleške mornarice, o kateri seveda niso znane podrobnosti. Eno pa je dano, da se gotovo, da so se poveljniki še vedno najmočnejše mornarice na svetu posvetovali o vojni nevarnosti na Daljnem vzhodu, obenem o potrebi, da si Singapore izpremeni v veliko mornariško oporišče. Singapore, ki so predstavljali Avstralijo in Novo Zelandijo, vračali s konferenco z zadovoljstvom. To dokazuje, da so si bili vsi angleški admiralji enini v tem, da je treba okrepi angleško postojanko v Singapore, Singapore je izredne važnosti za Anglijo, ker veže Veliko Britanijo z dominijoni v Tihem oceanu. Anglija je prišla do spoznanja, da je zanj Singapore prav tako velike važnosti, kakor Gibraltar ali pa Sueski prekop. Od tu lahko Anglija obvlada Indijski ocean in s tem tri četrtine vseh angleških kolonij. V tem okrožju žive tri četrtine prebivalstva, ki je pod nadzorstvom velikega angleškega imperija.

Dan za dan režejo to morje angleške ladje, polne najrazličnejšega blaga. Vsak dan privozi to dan mi no blaga v vrednosti 160 milij. funtov Sterlingov (funt je vreden okoli \$5.). S teh obali dobiva Anglija 97 odst. svojega čaja, 97 odst. svoje jute, 96 odst. evka, 90 odst. gumija, 89 odst. volne, 77 odst. pradija, 76 odst. mangana, 63 odst. ri-

za in 50 odst. sira in masla. Ne dajmo prihraniti s teh krajev na Anglijo zamrznjeno meso, jedilna in industrijska olja, kakor tudi benzin. Kdor bi Anglijo zadel na tej točki, bi ji bil zadal smrtni udarec. Anglija ne more tega vodstva braniti edino z oporiščem Malte, ki je oddaljena za 30 ur morske plovbe. Zato si je izbrala zidaj za novo mornariško oporišče Singapore. Kima poleg vsake izredno ugodno mesto. To je edino vojno pristanišče, s katerega lahko odpluje udarna mornarica proti Angliji in Novi Zelandiji, da bi lahko v primeri vojne pomagala temu dominijonu, proti sovražniku. Poslej Anglija tudi nima nobenega oporišča, iz katerega bi lahko branila svojo postojanko na vzhodu. Zato so admiralji dolžni, naj se tu izgradi najmočnejša pristaniška trdnjava.

Ob severni obali Singapora je morska ožina, ki loči mesto od države z domaćim prebivalstvom. Jotore,

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

23

Lahkega srca odloži Henrik pismo in sestri takoj odgovori. V pismu jo vpraša, ako ji sme tudi napraviti kako veselje kot profesor in ji bo zato takoj poslal blago za novo obleko, ako bi zanaprej dobila še več takih vabil.

Ko skočna pismo, stopi na balkon pred svojo sobo. Bil je do g in tako je mogel po njem tudi hoditi. Tla so bila iz kamnitih plošč, ograja pa iz kamnitih stebrov. Z ene strani so vodile stopnice na višje ležeči hodnik s kamnitimi stebrov. Ta hodnik se je vlekel ob višje ležečih sobah. Z balkona je bilo mogoče priti na hodnik skozi železna vrata, ki so bila nizka, da ji je bilo mogoče tudi prstopiti. Tako gre Henrik po stopnicah, ker je bil vedno navajen vse si ogledati. Na koleni hodnika je domneval sobe senore in senorite Nordaune. Ko to pomisli, naglo skoči po štirih stopnicah na balkon, kajti vsak čas bi mogla ena ali druga stopiti na hodnik. In če bi ga videle, bi izgledalo nekoliko čudno.

Naglo gre v svojo sobo. Tedaj pa zagleda steno, ki je zapirala njegov balkon na drugo stran. Skloni se čez ograjo, da se prepriča, kateri del poslopja je zapirala ta stena od njegovega balkona. Ko se daleč stegne čez ograjo, opazi, da stena meji na veliko obednico, ki je bila tedaj takoj poleg njegove sobe. Natančno je mogel videti velika okna, katera je opazoval že v obednici. Prepričal se je, da je bil hotel zidan zelo vijugasto, kakor so navadno stare italijanske palače, kar je tudi sedanji hotel nekdanji bil. Ta del obednice, kjer je imel sobo, je bil starejših časov, del hotela, kjer sta bili obe dami, pa je bil iz poznejšega stoletja.

Na več krajih je videl razne prizidke, po katerih je mogel kdo hoditi od enega nadstropja do drugega. Misli si je, da je to nalašč napravil kak florentinski plemič, da je mogel ponoči hoditi k svoji ljubici. Pri tem opazovanju ni slutil, da je usoda zanj dobro namenila, da si je vse to natanko ogledal.

Medtem je prišel čas za večerjo in Henrik se preobleče ter gre po notranjem hodniku do sob obah dam. Tudi to je opazil, da je bilo novo poslopje za štiri stopnice višje od starejšega. Ni mu bilo treba dolgo čakati, ko obe prideta iz svojih sob. Seveda sta oblekli, kot običajno, zopet krasne obleke in Henrik je samo pasel svoje oči na lepi Cedi. Tudi senora je napravila s svojo obleko in nakitom najboljši vtis.

Henrik ju pelje v obednico. Tam so izvedeli, da bo prihodnji večer v hotelu velik evetični praznik. V zvezi s tem bo tudi ples in mnogo drugih zanimivosti. Te zabave se ne bodo udeležili samo gostje hotela, temveč tudi florentinska visoka družba, kakor so jim povedali streljaji.

Mati in hči sta z veseljem poslušali to poročilo in mati je bila seveda tako pripravljena udeležiti se te zabave. Tudi Ceda je obljubila kajti mati je morala imeti svojo zabavo, da je ostala pri dobri volji. Henrik je takoj naročil natakarku, da za prihodnji večer rezervira mizo, pri kateri so sedeli. Miza je stala v kotu obednice, poleg zadnjega okna. En pogled skozi okno je prepričal Henrika, da samo stena, ob kateri stoji miza, loči obednico od njegove sobe. Pod oknom vidi prizidek in naglo pomisli na svoj nemani načrt.

Miza je stala na višjem prostoru in je tako bilo mogoče pregledati celo dvorano. To je Henrik tudi takoj spoznal.

Mati in hči sta bili zadovoljni s Henrikovo odločitvijo, četudi je bilo do mize treba iti skozi celo dvorano. Henrik se je že veselil na to, kako bodo gostje z zanimanjem gledali na Cedo, kadar bo šla po dvorani. Zelo ponosen je bil na ujo, zato je želel, da jo vsi občudujejo. Ker je vedno nosila zelo lepo obleko in tudi dragoceno nakit, je niso občudovali samo moški, temveč tudi ženske. Tudi senora je bila, zlasti pri luči, zelo vabljiva prikazen, navzle svoje obilnosti.

Celo noč so krasili dvorano in opoldne je bilo že skoro vse gotovo. Samo še vrtnice je bilo treba obesiti po stenah. Henrik je imel popoldne prosto, ker sta se dami hoteli pripraviti za večer. Henrik je bil tega vesel, ker je mogel za sestro kupiti raznih daril in jih odposlati. Hotel je tudi skonečati svoje račune, ker je imel za to vedno malo časa. O vseh izdatkih je vodil natančen račun, da ga je vedno mogel predložiti svoji gospodinjji. Sicer senora ni nikada hotela pogledati teh računov, toda Ceda jih je vedno natančno pregledovala. Henrik je mislil, da mu Ceda še vedno ne zaupa popolnoma, toda v tem se je varal. Ceda mu je v resnici zaupala mnogo več, kot njena mati.

Cvetlični večer se je pričel. Gostje so bili že večinoma zbrani, ko pride Henrik z obema damama v dvorano. In kot je vedel že prej, oči vseh so bile vprte v Cedo. Saj se ji ta večer sam ni mogel dovolj načuditi. Še nikdar ni izgledala tako krasna. Njen lepo oblikovan vrat je zapeljivo gledal iz dragocene obleke. Biserena verižica ji je visela od vratu skoro do pasu. Drugače pa je imela na desnici samo briljantno zapetnico in na levi roki prstan z velikim biserom. Fina glava je v ponosni ljubkosti počivala na vitkem vratu. V roki je imela pahljajo, ki je, kadar jo je odprla, mogla pokriti celo njeno oprsje. Vse dame so jo že zavidale.

Tudi senora je bila zelo vabljiva v čipkasti obleki. V temnih lasih je nosila diadem iz sivih biserov in okoli vratu verižico iz platine, na kateri je visel velik biser.

Ker je bil tudi Henrik elegantno oblečen, so se nanj z velikim zanimanjem ozirale ženske oči. Ker v tej družbi ni bilo znano Henrikovo razmerje do obeli dam, so vsi mislili, da mora biti ženin ali pa mož mlajše dame. V resnici bi bil to tudi najlepši par.

V dvorani je bilo zelo vroče, ker so bila tudi okna zastirta s preprogami. Ker je senora tožila nad preveliko vročino, je stopil Henrik k oknu, odgnil zastor in oprl okno, za kar je prejel od nje hvalježen pogled.

— V vsakem položaju si znate pomagati. — mu pravi.

Komaj se Henrik vrne k mizi, se prične slovesni večer. Godba zaigra svečano koračnico in iz kuhinje prikorka vrsta belo oblečenih mladeničev s raznimi jedili. Za njimi pridejo gledališke baletke z vrtnicami in zaplečejo evetični ples. Zatem pa so prišli na vrsto gostje. Godba je igrala samo moderne ples. Ceda gleda z velikim zanimanjem in Henriku se je zdelo, da bere v njenih očeh, da želi plesati. Zato najprej uljudno vpraša senoro, ako želi plesati, toda je, kot vedno, odklonila. Nato vpraša Henrik Cedo:

— Ali želite plesati, senorita?

Ni bilo privikrat da je z njim plesala in vedela je, da je bil dober plesalec. Z njim plesati je bil velik užitek. In že čakala je, da jo vpraša. Ceda mu samo mimno priklina in oba odideta v dvorano.

(Dalje prihodnjak.)

EMMA GOLDMAN SE JE VRNILA

Emma Goldman, znana radikalka, ki je bila pred štirinajstimi leti deportirana iz Združenih držav, se je pred kratkim vrnila iz Kanade v to deželo na kratek obisk. Na sliki jo vidite, ko razlaga časniškim poročevalcem svoje nazore.

ATLANTIDA SE DVIGA?

Čeprav se učeni svet še vedno prepira o tem, da-li je pravilni otok Atlantida ležal resnično med Afriko in Novim svetom in da-li je sploh obstajal, kažejo najnovejša raziskovanja na pravilnost Platonovega pripovedovanja o tem otoku.

V berlinskem oceanografskem muzeju imajo relief atlantske oceanske kotline, ki kaže baš na kraju, kjer bi moral biti po Platonu, višji otok Atlantida, veliko podmorsko gorsko verigo s severno-junžno smerjo. Na njenem ozemlju so dvignili z globokomorskim grezali vulkanske kamereje, kakršno more nastati le na zemeljski površini. To pomeni, da se je ta gorska veriga s svojim okoliskim ozemljem dvigala v svobodne zračne višave.

Imamo pa še druge dokaze za obstoj Atlantide na tem kraju. Raziskovalci, kakor Frobenius, Eugen George, Wirth i. dr.

krili v zadnjih letih čudne kulture zveze med Starim in Novim svetom, sličenosti jezikovnih korenin in verskih predstav, čudovito soglasnost v izročilih o ustvaritvi sveta, vesoljnem potopu, propadu svetov itd. To kaže, da je naš obema sveta bila nekoč kopnina, preko katere so vodile kulturne zveze. Vsakako bi bilo vredno, da bi morska tla na tem mestu natančneje preiskali, kajti možno bi bilo dvigniti tu na površje kakršne koli ostanke potopljene celine in civilizacije, če je ta res obstajala.

Sicer pa kažejo zadnje meritve ameriških ekspedicijskih na tem, da tudi na drugih mestih Atlantskega oceana, da so se njegova tla v zadnjem času silno spremenila. Nobena pomorska karta ne kaže več prave slike, kajti ponekod — in to tudi na ozemlju hipotetične Atlantide — so se morska tla dvignila za stoletne metre, drugod so se spet pogrnula. Znano je itak že dolgo časa, da se posamezne kopnine v oceanu in ob njegovih bregovih deloma dvigajo, deloma nižajo. Če pojde to v tej meri dalje, se bo morala Atlantida nekoč sama dvigniti na površino morja, dočim se bodo druge dežele vanj potopile.

Kakor je videti, ta proces ne pojde morda počasi in enakomerno, temveč sunkovito in mogoče celo s katastrofami, o kakršnih nam

govore stare pripovedke. Večji in najučinkovitejši del zadnjih sprememb na atlantskem dnu se je izvil namreč ob spremljavi velikih merskih potresov, ki sta jih čutila med drugim tudi Iraka in New York — kjer do sedaj potresov niso poznali.

KITAJKA PRVI ŽENSKI GENERAL?

Tudi Kitajska ima svojo Devico Orleansko, bratko dekle, ki je potegnulo za seboj strahopetne vojske in nadljuje borbo za ogroženo domovino. Mladu Kitajko Yao Zai Fan lahko po pravici prištevamo med najhrabrejše ženske, kar jih pozna zgodovina. Njen brat je znan sanghajski odvetnik. Namestu, da bi živila kot velikomestna dama, se bori v severni Mandžuriji kot poveljica izgubljene skupine kitajskih vojakov proti japonskim četam. Lani, kmalu po prvih spopadih med Japonci in Kitajci, je vstopila kot dobrovoljka v divjašče čete, ki so se borile pod vodstvom generala Oanga Čao Kuna.

Borila se je zelo hrabro do sklenitve miru, ki ga pa osebno ni priznala.

S priporočnim pismom poveljnika znane 19. armade generala Tsai Ting Kaj je odpotovala na sever, da bi se pridružila generalu Mah Čan Samu v Mandžuriji. Bila je pa odklonjena. Toda od svoje namere se ni dala odvratiti. Pozneje je bila sprejeta med dobrovoljce generala Kang Či Čaua. Pod njegovim poveljstvom se je borila v bitkah pri Lioa Ningju, kjer je po svoji hrabrosti zelo zaslovela. Nekeč jo je napadli pet japonskih vojakov z bajoneti, pa je vseh pet ustrelila. Za svojo hrabrost je bila povišana v častnika poročevalke-lužbe. Tudi kot volhunka se je odlikovala. Dolgo je bila zaprta v japonskem generalnem štabu, končno se ji je pa posrečilo pobegniti v Peking. Če se ji bo posrečilo priti v Mandžurijo v domovino, jo čaka visoko odklovanje. Govori se že, da postane prvi ženski general na svetu.

POSTELJA NAJBOLJŠE ZDRAVILO

Kadar je moral stari, meli Tayllera rešiti težak, pereč problem, je dejal, da ima važno sejo, v resnici je pa šel in legel k počitku. Ležal je večkrat ves dan in vso noč, ko je pa vstal, je zvedel, da je problem deloma rešen že sam po sebi, a kar je še ostalo, se mu je zdelo že mnogo lažje. Ta stara modrost je prišla zdaj zopet do veljave v Ameriki. Nedavno je pisal ameriški pisatelj Barton v "Herald Tribune" o nekem veljaku, ki je bil s svojim živel že na koncu. Oblet se je na zdravniška, ki mu je svetoval, naj v soboto popoldne leže k počitku in ostane v postelji do ponedeljka zjutraj. Je in pije naj malo in v večer naj polni od sebe. Če že hoče, lahko čita, toda samo lahko literaturo. Po potrebi lahko tudi nekoliko kadi.

Mož je storil tako in glej, v ponedeljek zjutraj je bil čil in zdrav brez vsakega zdravila. V spominu sira Henryja Lucyja se omenja stara vdova, ki je bila tako čila in zdrava, da jo je občudoval ves London. O nji so govorili, da se zapre vsak teden za en dan v temno sobo, kamor ne seže noben ropot. Tam leže v postelji in obuja spomin na svojo mladost. Večina zmed je zdel na svetu samo zato, ker vodijo svet pretrgnjeni ljudje. Vse drugače bi bilo, če bi ljudje znali ceniti počitek. Najboljše zdravilo je postelja.

Trošarina na alkoholne pijače na Angleškem znaša na 25 milijard Dm. vendar tu niso vsi steta luksuzna vina.

pesmi

in
poezijeKnjige Vodnikove
Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO —

\$1.—,

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

Naročite jih lahko pri:

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

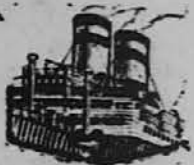
AKROPOLIS IN PIRAMIDE	80
AZAZEL, trda vez.	1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez.	1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez	40
KRAGULJČKI (Uteva)	65
trda vezano	80
MOJE OBZORJE (Gangl)	1.25
NARCIS (Gruden), broširano	30
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez.	35
SLUTNJE (Alberht), broširano	30
POHORSKE POTI (Glaser), broš.	30
STO UGANI (Oton Zupančič)	50
VILJICA (Pesmi za mladost)	60
ZVONČKI. Zbirka pesmi za slovensko mladino.	90
ZLATOROG, pravljice, trda vez	60

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTVANJE

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

PARIS

17. MARCA

7. Aprila — 28. Aprila

ILE DE FRANCE

21. Marca — 11. Aprila

CHAMPLAIN

3. Aprila — 21. Aprila

NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

VAŽNO ZA
NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidna da kdaj imate plačano naročnino. Prva števila pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadržite opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kajih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tih druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Culig, A. Saffie

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil, J. Lukamich

Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Ilro

La Salle, J. Spelich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Joze Zelene

KANSAS:

Grand, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND:

Kittimiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stolar

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gonze

Ely, Jos. J. Peschel

Evelth, Louis Gonze

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strniša

Little Falls, Frank Maslo

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar

Finger, Jacob Resnik, John Slanik

Euclid, F. Bajt

Glad, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kum

še

Warren, Mrs. F. Rachar

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Ambridge, Frank Jakš

Broughton, Anton Ijavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supantič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polantz

Krayn, Ant. Tauselj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Fr. Demshar

Meadow Lands, J. Koprivsek

Midway, John Žust

Moon Run, Frank Podmilsek

Pittsburgh in vso okolico, Vin Žut

Arh

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar

Reading, J. Pezdire

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, J. Skerlj, Fr. Schitrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Frank Skok

Shelbygan, Leo Majcan

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar

Diamondville, Joe Rolich

SHIPPING NEWS

7. marca:

Beregaria v Cherbourg

New York v Hamburg

11. marca:

Lafayette v Havre

14. marca:

Washington v Havre

16. marca:

Europa v Bremen

Majestic v Cherbourg

17. marca:

Paris v Havre

Conte di Savoia v Genova

21. marca:

Beregaria v Cherbourg

Deutschland v Hamburg

23. marca:

lie de France v Havre

28. marca:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

29. marca:

Olympic v Cherbourg

31. marca:

Bremen v Bremen

Volendam v Boulogne

Rex v Genova

3. aprila:

Champlain v Havre

4. aprila:

Albert Ballin v Hamburg

Pres. Roosevelt v Havre

5. aprila:

Beregaria v Cherbourg

6. aprila:

Paris v Havre

Europa v Bremen

Saturnia v Trst

17. aprila:

Washington v Havre

Stettin v Boulogne sur Mer

12. aprila:

Vesuden v Cherbourg

13. aprila:

Majestic v Cherbourg